

ELS SANTS INNOCENTS

per RAMON RIBERA MARINÉ,
monjo de Montserrat

L'Herodes, rei, burlat per uns savis mags. de l'evangeli dels sants innocents, ens remet a l'episodi de Balac, el rei, burlat per Balaam, el savi. Aquesta narració veterotestamentària sembla ben present en el relat de l'encontre dels mags amb Herodes. Ens suggereix la tensió entre política i cristologia, entre el regne del món i el regne de Déu, un tema sempre actual. Ara em voldria aturar en un nou personatge: els infants de dos anys en avall que Herodes indignat es decideix a matar. Qui són aquests infants?

Herodes vol matar Jesús. No coneixent-lo, mata tots els nois de Betlem. Jesús, el rei veritable, però, ja s'ha esmunyit. La seva fugida s'esdevé de nit: qui no pensarà almenys en la primera Pasqua! Aquella nit de la fugida del poble. Qui no pensarà en el relat del Faraó condemnant a mort tots els nois hebreus! El salvador del poble, Moisès, no obstant, se li escapa, fins fuig del país.

Els evangelistes freqüentment, en unes pàgines més que en altres, cert, descriuen la seva realitat amb imatges de l'antiga Bíblia. Els personatges tipus, els relats, es creuen, es barregen. Cal conèixer-los perfectament, identificar-los, per captar tots els matisos de la nova narració descriptiva, però imatjada i poètica alhora.

Qui són els **infants** que moren en lloc de Jesús? Els **infants** tornen a aparèixer en un altre text propi de l'evangelista Mateu. Què fan? Criden en el temple: *Hosanna al fill de David*. Quina edat tenen? Ho podem saber? L'evangelista ens ho diu citant un salm: *amb la paraula dels infants i dels nadons t'has preparat una lloança*. Els descriu com a nadons, nodrissos. Són petits, molt petits. Lloen Jesús que guareix cecs i coixos en el temple. Lloen Jesús que aconsegueix les profecies d'Isaïes. Són els qui precedeixen i segueixen Jesús cridant, *Hosanna al Fill de David*.

Els **infants**, més enllà de la seva significació primària, literal, simple, no simbolitzaran els deixebles, els creients en Jesús?

Pot semblar una solució alambinada, però... llegim el text de la mort dels innocents de Betlem des d'aquesta perspectiva. El poder polític vol matar el Salvador. No sap qui és. Un no creient no coneix mai veritablement Jesús. Té molt poques indicacions de la seva personalitat. Només n'ha sentit parlar. Però, no l'ha vist. I mata tots els fills de Raquel, la dona estimada de Jacob. Els fills de Raquel, els fills més estimats de Jacob. Mata el bo i millor d'Israel. El nou Rei que ha de venir, Jesús, se li escapa. El rei, el poder polític, sempre és perdedor en la batalla contra el poder de Déu. El rei mata equivocadament els germans de Jesús, els **infants** innocents, els deixebles. No és aquesta la versió teològica de la història de les persecucions de l'Església? El poder polític persegueix els deixebles en comptes de Jesús que s'escapa.

Hi ha dos altres textos del Nou Testament que poden servir com a referència de la mateixa història.

28 de desembre – Sants Innocents

En una primera narració veiem el drac que s'aïra. Fa com el rei de l'episodi dels sants innocents. Se li ha escapat el fill de la dona, arrabassat cap a Déu, al cel on és entronitzat. Ací en filigrana s'hi veu el misteri pasqual de Jesús (mort i glorificat). La mort, però amb el passiu (és arrabassat), sense subjecte aparent, no és descrita com a realitzada per uns enemics, sinó com a volguda, en el sentit més positiu, per Déu. Per la seva banda, la dona fuig al desert -la referència a l'èxode és tan visible com amb l'esment de l'Egipte a l'evangeli-. El drac acaba fent la guerra contra la resta dels descendents de la dona: són els testimonis, els màrtirs de Jesús.